

Zarzuty i główne argumenty

W opinii wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok stanowi naruszenie art. 7 ust. 1 lit. B rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ z następujących powodów:

1. Sąd jako jedyną podstawę dla brakującego charakteru odróżniającego znaku towarowego „BE HAPPY” wskazał, że mógłby on zostać postrzegany jako slogan reklamowy. Stoi to w bezpośredniej sprzeczności z orzecznictwem Trybunału Unii Europejskiej, zgodnie z którym samo to nie wystarczy dla odmowy charakteru odróżniającego.
2. Sąd ponadto nie przedstawił żadnego konkretnego związku między znakiem towarowym „BE HAPPY” a towarami podlegającymi rejestracji dla niego, który to związek nie wymaga minimalnej interpretacji przez zainteresowany krąg odbiorców. Został raczej stworzony jednostronny związek między towarem a oznaczeniem, który nawet jeśli jest trafny, wymaga od zainteresowanego kręgu odbiorców wysiłki interpretacyjnego.
3. Sąd tym samym zastosował w sposób błędny pod względem prawnym miarę oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego „BE HAPPY”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón (Hiszpania) w dniu 10 lipca 2015 r. – Banco Popular Español S.A./Elena Lucaciu i Cristian Laurentiu Lucaciu

(Sprawa C-349/2015)

(2015/C 302/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Castellón.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Popular Español S.A.

Strona pozwana: Elena Lucaciu i Cristian Laurentiu Lucaciu.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ograniczenie w czasie skutków stwierdzenia nieważności warunku uznanego za nieuczciwy jest sprzeczne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG? ⁽¹⁾
- 2) W przypadku uznania takiego ograniczenia skutków za zgodne z uregulowaniem Unii Europejskiej, a konkretnie z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich z uwagi na dobrą wiarę zainteresowanych i ryzyko poważnych zakłóceń:
 - a) Co rozumie się przez poważne zakłócenia ograniczenia skutków?
 - b) Czy należy prawidłowo wykazać ryzyko poważnych zakłóceń w postępowaniu sądowym, w którym są one powoływane, czy też przeciwnie, wystarczająca może być ogólna ocena przez sąd owego ryzyka, bez konkretnych danych, na których się ona opiera?

⁽¹⁾ Dz.U. L 25, s. 29.